

Вітаємо учасників сьогоднішніх Святих Літургій - шановних парафіян та милих наших гостей. В наших молитвах не забуваймо на тих, які з причин старості, немочі чи інших не в силі сьогодні бути з нами. Молімося і за тих, які нехтують сьогоднішнім Богослуженням.

СВЯТА ЛІТУРГІЯ ПЕРЕДШЕОСВЯЧЕНИХ ДАРІВ у середу о годині 5:45 вечора та у п'ятницю 9 ранку **СОРОКОУСТИ** у п'ятницю після Літургії Передшеосвячених дарів
РІЧНІ ПАРАФІАЛЬНІ ЗБОРИ у наступну неділю по другій Святій Літургії
ЗБІРКА НА ПОТРЕБИ НАШОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ проводиться в пості. Конвертки є при вході до храму
ВЕЛИКОПОСНІ РЕКОЛЕКЦІЇ Й ВЕЛИКОДНЯ СПОВІДЬ в нашій парафії вечорами у четвер(10), п'ятницю(11) й суботу(12) квітня. Реколекціями провадитиме о. Ієронім Валиавка ЧСБВ.
ВЕЛИКОДНЄ ПЕЧИВО можна купити в кухні, або замовити в Марії 780-479-2547, або в Люби 780-478-6181.

ЖЕРТВИ НА ЗАГАЛЬНІ ЦЕРКОВНІ ПОТРЕБИ: 300.00 дол. Марія Жмурко за упокій душ бл. п. Андрія та Марії Жмурко; по 100.00 дол.: Теофіль та Надя Чернявські, Роман і Данута Федеркевичі, Зіновія Ковальчук і Роман Головач. Жертводавцям щиро дякуємо.

СВЯТІ ЛІТУРГІЇ. Понеділок(17): + Іван Лучканич, Марія, Іван, Єва і Іван - Легатова

Вівторок(18): 6:00 вечора за пок. Марію Вітик - Данута Федеркевич

Середа(19): 5:45 вечора Свята Літургія Передшеосвячених дарів

Четвер(20): за здоров'я Андрія - д-р Петро Ролланд

П'ятниця(21): 9:00 ранку Літургія Передшеосвячених дарів і Сорокоусти

Субота(22): за здоров'я Андрія - Приятель

Якось один чоловік підійшов до Ісуса і мовив: - Учителю, усі ми знаємо, що походиш від Бога і навчаєш нас іти шляхом істини. Але мушу Тобі сказати, що Твої послідовники, ті, яких називаєш апостолами, або Твоєю спільнотою, мені анітрохи не подобаються. Я побачив, що вони зовсім не відрізняються від звичайних людей. Ось недавно мені трапилось не на жарт посваритися з одним із них. Зрештою, всі-бо бачать, що Твої учні не завжди живуть у любові та злагоді між собою. Скажімо, знаю одного, який провадить не надто чисті інтереси... Хочу щиро поставити перед Тобою питання: чи можна належати до Тебе, не маючи нічого спільного з Твоїми так званими апостолами? Я хотів би піти за Тобою, хотів би бути християнином (якщо дозволиш це так окреслити), але без спільноти Церкви й усіх Твоїх учнів!

Ісус дуже зворушено й уважно подивився на нього. - Послухай, - мовив Він, - оповім тобі одну історію. Якось кілька людей завели собі розмову. Коли на землю опустилася ніч, вони назбирали багато хмизу і розклали вогнище. Люди сиділи дуже близько одне до одного, вогонь зігривав їх, а поблиски освітлювали їхні обличчя. Та ось одному з них, у якійсь хвилі, перестало подобатися бути зі всіма, відтак, засмучений, відійшов. Він узяв з вогнища племінке поліно і пішов далеко. Його поліно спершу ще світило і гріло. Але невдовзі поблиск ослаб, а за якусь хвилину і зовсім згас. Самотнього чоловіка огорнули нічна темрява і холод. Хвилюк ще помисливши, він устав, узяв своє

поліно і приніс назад до вогнища своїх побратимів. Поліно тут же розчехонілося і вибухнуло новим полум'ям. Чоловік знову сів разом з іншими. Він швидко зігрівся, а поблиск вогнища освітив його обличчя.

Усміхнувшись, Ісус повів далі: - Той, хто належить до Мене, перебуває поблизько до вогню, разом з моїми приятелями. Я прийшов і приніс вогонь на землю і дуже прагну, аби він пломенів.

Церква є гарантією того, що людина перебуває близько до вогню.

/Бруно Ферреро: "Спів польового цвіркуна"/

"Сповнився час, і Царство Боже близько. Покайтеся і вірте в Євангелію" (Мр.1,15), - це перші слова Ісуса, записані Євангелистом Марком.

Коли Ісус Христос каже, що Царство Боже близько, що сповнився час, то це означає, що час здійснення відвічної мрії людства наблизився. Егоїзм, себелюбство, захланість, ненаситність, визиск слабкіших, утиски, несправедливість, насильство будуть переможені приходом у світ нових вартостей. Такі надії народ пов'язував з приходом Божого Царства, але для цього, за словами Ісуса, потрібна віра, потрібне каяття, навернення. Каяття та віра в Євангеліє - *"добру звістку"*, що її поширює Ісус, - є передумовою для приходу того благословенного часу. Для Ісуса каятися - це шукати Господа, любити добро, встановляти справедливість. Це шукати лице Бога Якова, усім серцем своїм навернутися до Господа, служити лише Йому єдиному. Іншими словами, каяття - це навернення, зміна способу думання та дії. Це внутрішньо змінитися, переродитися; адже самі зовнішні вияви покути без внутрішнього навернення не мають перед Богом вартости.

Для Ісуса справжнє покаяння - це навернення. А навернутись - означає змінити своє ставлення до речей цього світу, до життя. Це означає визнати Бога, як найвищу вартість на світі, як першопричину й остаточну мету всього.

Рішення бути з Ісусом не може бути половинчастим, бо: **"...кожний з вас, хто не зречеться всього, що має, не може бути моїм учнем"**(Лк.14,33). **"Не кожний, хто промовляє до мене: Господи, Господи! - ввійде в Царство Небесне, лише той, хто чинить волі Отця мого, що на небі"** (Мт.7,21). Та, з іншого боку, таке повне справжнє навернення людини приносить їй велику радість, як радість отієї жінки, що знайшла загублену драхму і ділитися своєю радістю з іншими.

Одначе, щоб цього досягти, треба мати супроти Бога настанову малої дитини, чистого нелукавого серця. Настанову, повну щирости, безпосередности та безмежного довір'я до батьківської любові, яка нам тільки добра бажає. У сфері впливу Божого Царства діють інші закони, ніж у світі. У Божому Царстві є тільки один Закон - **ЗАКОН ЛЮБОВИ**, перед яким усе мусить поступитись, якому все мусить служити. Але любити по-справжньому дуже важко. Любити по-справжньому - це нести тягар іншого, ділити його долю й недолю. Не шукати свого, щоб нам служили, а служити й віддавати щодня своє життя за інших.

Нехай же ці думки супроводять кожного з нас у час Великого Посту в підготовці до Великодня, щоб ми всі разом із Христом воскресли до нового, справжнього, непроминального вічного життя.